

Veertigdagenkalender 2017

onder de pannen

A purple-tinted photograph of a stone building with a tiled roof and arched windows. The text is overlaid on the image.

Alles wat ik zoek
is een plek om te bestaan
een huis om in te wonen
een weg om langs te gaan
een wei, een plein,
een tuin, een tent
ik zoek vooral een stem die zegt:

Goed dat je er bent.

Baard, voorjaar 2017

Beste kalenderlezers,

Als u in het bezit bent van deze kalender bent u vast en zeker “onder de pannen”. Dat is verheugend want het wil zeggen: u heeft een plek om te wonen, bent in staat om de kalender aan te schaffen en u bent zelfs bezig met de voorbereiding op het Paasfeest. Het thema van deze veertigdagenkalender is “**onder de pannen**” en dat is meer dan onderdak hebben zoals u zult merken.

Aan de hand van bijbelgedeeltes gaat het op de zondagen over onderdak vragen, willen, bieden, creëren en verlenen.

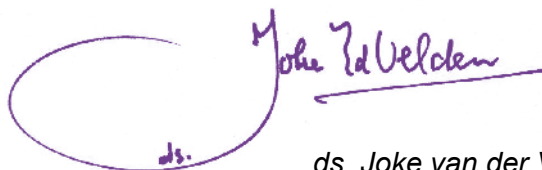
De zaterdagen zijn voor de kinderen met leuke opdrachten, die ds. Jantine Heuvelink heeft bedacht. Verder zijn er gedichten, verhalen om over door te denken, gebeden en twee vis- en drie vegetarische recepten, die een hoog aardappelgehalte hebben. Ik heb ze letterlijk “onder de pannen” genoemd.

Deze tijd op weg naar Pasen is een periode van inkeer. Daar staat de kleur paars voor. Halverwege mogen we even opademen, maar de hele weg is geplaveid met hoop, kansen en verzet tegen situaties waarin mensen geen onderdak hebben, laat staan “onder de pannen” zijn letterlijk of figuurlijk.

Verheugt u zich op deze vastentijd?

U hoeft niets te laten of qua eten te laten staan. U mag zich verheugen op een goed einde, een nieuw begin.

Vrolijk Pasen toegewenst.

ds. Joke van der Velden

1

Aswoensdag 1 maart 2017

Bij Aswoensdag denk ik aan Italiaanse dorpjes zoals op de foto. Een kerk in het midden, daartegenover een draaimolen van de kermis en allemaal roodbruine dakpannen.

Voorafgaand aan Aswoensdag is het carnaval; daarna begint de vastentijd – het afzien van het eten van vlees. Want **carne vale** betekent letterlijk: **vlees tot ziens!**

Carnaval gaat door tot de ochtend van deze woensdag en je ziet de mensen bijna als vanzelfsprekend van de kermis naar de kerk lopen. Daar worden de ooit groene buxustakjes, die een jaar eerder met Palmzondag zijn meegegeven, verbrand; teken dat de “oude mens” eindigt. Van de as van de takjes vermengt met water als teken van leven, krijgt iedereen een kruisje op het voorhoofd getekend.

In sommige katholieke streken wordt vlak voor de vroegmis een haring gegeten en wordt er nog even teruggeblikt op het voorbije carnaval. Je hoort dan wel het vlees vaarwel te zeggen, maar vis mag je blijven eten.

Deze oude traditie van vasten lijkt op de huidige voetprint koken ook wel “groen koken” genoemd, om het milieu minder te belasten. Minder vlees, vis met een keurmerk, groenten van het seizoen en liefst onbespoten zijn de ingrediënten. In deze paarse periode daarom een “groene” vasten toegewenst.

De wereld verbeteren

Een bekwaam wetenschapper zit in zijn kamer te werken aan een project om de wereld te verbeteren en plotseling komt zijn dochtertje van 5 jaar binnen.

“Ik wil spelen”, zegt ze, maar de man antwoordt dat hij nu geen tijd heeft en dat ze hem verder moet laten werken. Want... “ik wil de wereld verbeteren!”, zegt hij.

Na wat zeuren lijkt het dochtertje toe te geven, maar dan verandert ze van tactiek. Ze zegt: “Laat mij dan helpen, dan ben je vlugger klaar met de wereld beter te maken.”

De vader is vertederd en zoekt een oplossing. Hij vindt in een tijdschrift een mooie wereldkaart, scheurt die in stukken en geeft alles aan zijn dochtertje. “Hier, breng jij deze wereld maar weer helemaal in orde.” Hij hoopt zo voor de rest van de dag van haar af te zijn want zijn dochtertje is nog klein en kent het beeld van de wereldkaart vast niet.

Maar na een kwartiertje komt ze al fier terug met de wereldkaart netjes aan elkaar geplakt.

“Klaar!”, roept ze. “Hoe heb je dat gedaan?”, vraagt de vader verbaasd. “Gemakkelijk”, zegt het meisje, “toen je de kaart uit het tijdschrift scheurde, zag ik dat op de achterkant de foto van een mens stond. Toen ik de wereld niet in elkaar kon puzzelen heb ik alle stukjes omgedraaid en eerst de mens in orde gemaakt. Toen ik daarna alles omdraaide, zag ik dat de wereld ook beter was.”

Vrijdag 3 maart 2017

Sta een ogenblik stil...

ga verdriet niet te lijf met te grote woorden

niet:
de helden zijn gevallen
voor onze vrijheid

niet:
hun dood is ons leven

het is waar maar ook te groot

verdriet is:
de lange avonden
de lege stoel
het koude bed
de stilte
van elke dag
het gevecht
tegen de herinnering
elke nacht verloren
en het licht
van de zon
dat warm is
maar niet meer troost

men zegt
dat één mensenleven niet telt
op de miljoenen die hun leven gaven
maar ik tel
alle ogenblikken dat ene leven

Een dak

Soms ligt er een man te slapen op het bankje aan het begin van het park. Het is altijd dezelfde man. Hij heeft een lange grijze baard en schoenen met gaten. Hij heeft een paar tassen bij zich en flodderige kleren aan. Die man is dakloos, dat weet Abel wel.

Abel kan zich er niets bij voorstellen hoe dat is, als je geen eigen bed hebt om in te slapen. Abel vindt het al moeilijk om in slaap te vallen als hij ergens logeert. Om dan op een bankje in het park te moeten slapen, waar heel veel mensen langskomen? En als het regent, wat moet die meneer dan? Kan hij dan nergens heen?

Abel piekert er vaak over als hij in bed ligt en de regen hoort tikken op het dak. Maar vandaag, vandaag piekert Abel niet meer. Hij heeft een plan!

Want kijk eens, wat hij zag op internet: een bankje met een dak!

Abel wilde dat hij het zelf had bedacht. Zo'n goed idee!

Zo'n dak wil Abel gaan maken, misschien kan zijn vader hem helpen of de juffrouw op school?

Twee planken en twee steunen en wat schroeven misschien, dat zal toch niet moeilijk zijn? Misschien kunnen alle banken in het park wel een dak krijgen. Hoeveel banken zouden er eigenlijk staan in het park? Straks maar eens tellen.

Of nee, Abel denkt weer aan die meneer met die lange grijze baard en schoenen met gaten: eerst maar eens beginnen met het bankje aan het begin van het park.

1^e zondag 5 maart 2017

Onder de pannen

Als je onder de pannen bent, zit je goed! Je bevindt je in een veilige situatie en hoeft je geen zorgen te maken. De uitdrukking gaat terug tot op de laatste fase van het bouwen van een huis. Als het dak van het huis klaar is dan zei men vroeger “Het is onder de pannen”. De bewoners konden erin trekken: ze hadden een dak boven hun hoofd. Zo kreeg onder de pannen ook in figuurlijke zin de betekenis “onder dak zijn”, dus: geborgen zijn, bijvoorbeeld door een goede baan, een trouwe partner of een eigen huis te hebben.

Tenslotte kan onder de pannen betekenen dat je nog wel even bezig bent en je beslist niet hoeft te vervelen. Voorlopig bent u als lezer van deze kalender dus nog wel “onder de pannen”.

